



ОБИЧЪ

Ще се запалятъ лампитѣ въ града,
но азъ ще трѣбва още да продавамъ,
защото въ кѣщи днеска самъ-сама
лежи въ кревата мойта болна мама...

Лежи сега и съ тихи сълзи плаче,
азъ знамъ, за мене само плаче тя...
За нея азъ съмъ бедното сираче,
едничка нейна радостъ въвъ свѣта...

Ахъ колко, колко много я обичамъ,
за нея ще се трудя все така,
за нея днесъ изъ улицитѣ тичамъ
съсъ вестници въ измръзнала ржка.

Ний двамата съсъ мама сме самички,
но топлата любовъ ще ни крепи.
Когато оздравѣе, всичко, всичко,
пакъ хубаво, знамъ, ще се нареди.

И ето вече двайсе лева имамъ
и скоро въ кѣщи ще се върна пакъ,
и мойта мила майчица любима
ще види своя синъ любимъ и драгъ.

Ал. Геровъ

Редакцията честити на малкитѣ си читатели свѣтлитѣ
Христови празници и новата 1936 година. Пожелава имъ
здраве и успѣхъ въ училището.